

ΣΑΝ ΝΑ ΗΤΑΝ ΣΗΜΕΡΑ

ΓΕΓΟΝΟΤΑ

988: Ιδρύεται η πόλη του Δουβλίνου στις όχθες του ποταμού Λίφι.

1774: Η τσαρική Ρωσία και η Οθωμανική Αυτοκρατορία υπογράφουν τη συνθήκη του Κιουτσούκ Καϊναρτζή, που προβλέπει -μεταξύ άλλων- ελεύθερη ανά τη Μεσόγειο ναυσιπλοΐα για τους Ρώσους. Τη συνθήκη αυτή εκμεταλλεύτηκαν οι Έλληνες, που ανέπτυξαν τη ναυτιλία τους, κατασκευάζοντας σύγχρονα πλοία, στα οποία ύψωσαν τη ρωσική σημαία.

1953: Τέσσερις μήνες μετά το θάνατο του Ιωσήφ Στάλιν, οι σοβιετικές αρχές συλλαμβάνουν τον Λαυρέντι Μπερία, επικεφαλής ασφαλείας του Στάλιν. Ο Μπερία θα εκτελεστεί αργότερα την ίδια χρονιά.

1960: Η Σοβιετική Ένωση νικά 2-1 στην παράταση τη Γιουγκοσλαβία στο Παρκ ντε Πρενς του Παρισιού και κατακτά το Α' Κύπελλο Εθνών Ευρώπης (νυν Ευρωπαϊκό Πρωτάθλημα ή Euro).

1965: Οι Rolling Stones ανεβαίνουν για πρώτη φορά στο Νο1 του αμερικάνικου πίνακα επιτυχιών με το τραγούδι (I Can't Get No) Satisfaction.

1985: Η Coca Cola ανακοινώνει ότι επαναφέρει την κλασική γεύση που είχε το αναμυκτικό επί 99 χρόνια, μετά τα παράπονα των καταναλωτών. Η αυθεντική συνταγή ονομάζεται Coca Cola Classic και τοποθετείται δίπλα στη New Coke.

ΓΕΝΝΗΣΕΙΣ

1509: Ιωάννης Καλβίνος, γάλλος θεολόγος, εκκλησιαστικός μεταρρυθμιστής κι ένας από τους διαμορφωτές του προτεσταντικού δόγματος. (Θαν. 27/5/1564)

1856: Νίκολα Τέσλα, σέρβος φυσικός και εφευρέτης, από τους πρωτοπόρους στη χρήση του εναλλασσόμενου ηλεκτρικού ρεύματος. (Θαν. 7/1/1943)

1888: Τζόρτζιο Ντε Κίρικο, ιταλός ζωγράφος. (Θαν. 20/11/1978)

ΘΑΝΑΤΟΙ

138: Πόπλιος Αίλιος Τραϊανός Αδριανός, 14ος ρωμαίος αυτοκράτορας, γνωστός για τα φιλελληνικά του αισθήματα και από τα έργα που άφησε στην Αθήνα (Πύλη του Αδριανού, Ναός του Ολυμπίου Διός, Αδριάνειο Υδραγωγείο). (Γεν. 24/1/76)

685: Κωνσταντίνος Δ' ο Παυλωνάτος, αυτοκράτορας του Βυζαντίου. (Γεν. 652)

Πόπλιος Αίλιος Αδριανός (76 – 138)

Από τους σημαντικότερους ρωμαίους αυτοκράτορες, γνωστός για τα φιλελληνικά του αισθήματα. Γεννήθηκε στις 24 Ιανουαρίου 76 στην πόλη Ιταλική, κοντά στη σημερινή Σεβίλλη της Ισπανίας. Καταγόταν από την πόλη Αδρία της Ιταλίας (σημερινό Άτρι), εξ ου και το όνομά του Αδριανός. Ήταν γιος συγκληπικού κι εξάδελφος του αυτοκράτορα Τραϊανού. Το πλήρες όνομά του ήταν Πόπλιος Αίλιος Τραϊανός Αδριανός. Έλαβε άρτια εκπαίδευση και από μικρός είχε γνώση της ελληνικής γραμματείας, γι' αυτό του δόθηκε το προσωνύμιο «Γκρεκούλους» (Ελληνάκι). Επί βασιλείας Δομπιανού, ο Αδριανός κατατάχθηκε στο στρατό και υπηρέτησε στις περιοχές της Γερμανίας, της Πανονίας (σημερινής Ουγγαρίας), διακρίθηκε στους πολέμους κατά των Δακών και Πάρθων, ενώ διετέλεσε κυβερνήτης της Συρίας. Λέγεται ότι συνδύαζε την ελληνική λεπτότητα και τη ρωμαϊκή σταθερότητα.

Ο Αδριανός ανέβηκε στο θρόνο το 117, σε ηλικία 41 ετών, με την υποστήριξη του στρατού και της Συγκλήτου. Ήταν ευνοούμενος της Πλωτίνας, συζύγου του εξάδελφου του Τραϊανού, ο οποίος τον υιοθέτησε και τον έκρισε διάδοχό του. Υπάρχει η άποψη ότι η Πλωτίνα και ο Αδριανός πλαστογράφησαν τα έγγραφα της υιοθεσίας, με σκοπό να πείσουν τη Σύγκλητο ότι ο διάδοχος του θρόνου είχε την υποστήριξη του Τραϊανού.

Η πρώτη ενέργεια του Αδριανού ήταν η διαγραφή των καθυστερούμενων φόρων, ένα μέτρο που ανακούφισε τους υπηκόους του και τον έκανε αγαπητό στο λαό. Άλλωστε, ο ίδιος είχε ως προγραμματική αρχή τη ρήση του «Ο ηγεμών είναι για τον λαό και όχι ο λαός για τον ηγεμόνα». Η βασιλεία του συνέπεσε με μία ειρηνική περίοδο της ρωμαϊκής ιστορίας. Οι στρατιωτικές συγκρούσεις ήταν περιορισμένες και ο Αδριανός βρήκε την ευκαιρία να θωρακίσει την αυτοκρατορία, κατασκευάζοντας τείχη (limes) κατά μήκος των συνόρων, με πιο ονομαστά αυτά της Βρετανίας, του Δούναβη και του Ρήνου.

Ο Αδριανός εξασφάλισε τις κατακτήσεις του Τραϊανού στη Μεσοποταμία, ενώ συνήψε ειρήνη με τους Πάρθους στα ανατολικά της αυτοκρατορίας. Κατέστειλε την εξέγερση των Εβραίων υπό τους Μπαρ Κόχμπα και ραβίνο Ακίβα (132-135), συνεχίζοντας στη θρησκευτική τους καταπίεση. Μετονόμασε την

Ιερουσαλήμ σε Αιλία Καπιτωλίνα και τους απαγόρευσε να την επισκέπτονται, επί ποινή θανάτου. Περίπου 600.000 Εβραίοι θανατώθηκαν ή εξορίστηκαν από τις λεγεώνες του Αδριανού.

Το μεγαλύτερο μέρος της βασιλείας του το πέρασε ταξιδεύοντας, προκειμένου να επιβλέπει και να δίνει οδηγίες για τα μεγάλα δημόσια έργα που κατασκευάζονταν σε διάφορα μέρη της ακανούσας αυτοκρατορίας. Πίστευε ότι η αυτοκρατορία θα θωρακισθεί καλύτερα από τους εχθρούς της με έργα υποδομής, παρά με κατακτιπικούς πολέμους.

Σ' ένα ταξίδι του στη Νικομήδεια της Μικράς Ασίας γνώρισε τον Αντίνοο, ένα όμορφο νεαρό παιδί, το οποίο σφόδρα πράσθη. Ο Αντίνοος τον ακολούθησε σε όλα του τα ταξίδια, όμως το 130 πνίγηκε κολυμπώντας σ' ένα ποτάμι. Ο θάνατος του αγαπημένου του αποτέλεσε βαρύ πλήγμα για τον Αδριανό, ο οποίος για να τιμήσει τη μνήμη του έκτισε την Αντινοούπολη.

Ο Αδριανός λάτρευε τον ελληνικό πολιτισμό και το 124 ήλθε για πρώτη φορά στην Αθήνα, για να λάβει μέρος στα Ελευσίνια Μυστήρια. Έγινε Αθηναίος Πολίτης και προίκασε την Αθήνα με σημαντικά μνημεία και έργα. Έκτισε την Αψίδα, ως μέρος του τείχους που χώριζε την παλιά από τη νέα πόλη, την οποία σήμερα

ονομάζουμε Πύλη του Αδριανού και αποπεράτωσε το Ναό του Ολυμπίου Διός, ο οποίος είχε ξεκινήσει να ανεγείρεται επί Πεισιστράτου, πριν από περίπου 600 χρόνια (οι σημερινοί «Στύλοι του Ολυμπίου Διός»).

Η σημαντικότερη και ευεργετικότερη προσφορά του στην Αθήνα ήταν το Αδριάνειο Υδραγωγείο, σχεδόν το μόνο μέσο ύδρευσης της πρωτεύουσας μέχρι το 1930. Διαπλάτυνε τη μεταξύ Κορίνθου και Μεγάρων δύσβατη οδό (τη σημερινή «Κακιά Σκάλα»), τόσο, ώστε να μπορούν άνετα να κινούνται δύο άρματα εξ αντιθέτων διευθύνσεων. Προσπάθησε να ενώσει όλες τις ελληνικές πόλεις υπό το «Πανελλήνιον», αλλά απέτυχε.

Μετά τις περιόδους του, που κράτησαν 13 χρόνια (121-134), επανήλθε στη Ρώμη, όπου αποσύρθηκε στην πολυτελή του έπαυλη, κοντά στα Τίβουρα (σημερινό Τίβολι), την οποία εκόσμησε με αναπαραστάσεις ελληνικών μνημείων. Έπασχε από υδρωπικία και είχε γίνει άλλος άνθρωπος. Ήταν νευρικός, ευερέθιστος καχύποπος και μισάνθρωπος.

Ο Αδριανός παντρεύτηκε τη συγγενή του εξάδελφου του Τραϊανού, Βιβία Σαβίνα, αλλά δεν έκανε παιδιά. Πέθανε σε ηλικία 62 ετών στις 10 Ιουλίου 138 στην πατρική του οικία στην Ιταλική, αφού υιοθέτησε κι έκρισε ως διάδοχό του τον Αντωνίνο τον Ευσεβή.

Σε ρυθμό γερμανικό

ΕΛΕΥΘΕΡΟΤΥΠΙΑ

Διαπραγματευτήκαμε, κοπιάσαμε, το παζαρέψαμε και τελικώς, ω του θαύματος, επετεύχθη για ακόμη μια, πολλοστή, φορά ο πολυπόθητος συμβιβασμός τρόικας - κυβέρνησης. Αν και ουδείς αμφέβαλλε περί του αντιθέτου (ο Σόιμπλε το είχε ήδη προαναγγείλει από την Πέμπτη), η κατάληξη των συζητήσεων για τη δόση των 8,1 δισ. ευρώ απέδειξε ότι στη σύγχρονη ιστορία της Ε.Ε. γίνεται πάντα αυτό που θέλουν οι Γερμανοί.

Στη συγκεκριμένη φάση της κρίσης, με το ΔΝΤ να απειλεί ότι αν δεν γίνει βιώσιμο το ελληνικό χρέος (με νέα διαγραφή μεγάλου μέρους του επίσημου τομέα) θα αποχωρήσει από το πρόγραμμα, με τη λιτότητα να βυθίζει στην ύφεση όχι μόνο τον ευρωπαϊκό Νότο αλλά ολόκληρη την Ευρωζώνη, και την Πορτογαλία σε κρίσιμο πολιτικό σταυροδρόμι, αυτό που έλειπε από την κ. Μέρκελ είναι μια αναζωπύρωση του ελληνικού προβλήματος.

Περιμένοντας λοιπόν τις γερμανικές εκλογές του Σεπτεμβρίου, οι υπόλοιποι Ευρωπαίοι σε πολύ λίγα πράγματα μπορούν να ελπίζουν. Το ίδιο βέβαια ισχύει, πολύ περισσότερο, για την Ελλάδα. Γι' αυτό και το κεντρικό συμπέρασμα των μαραθώνων διαπραγματεύσεων με την τρόικα ήταν να κλείσουμε με πολιτική

συμφωνία τα σοβαρά ανοικτά θέματα και να πάμε έτσι, με δόσεις της δόσης, ως το φθινόπωρο. Οπότε αναμένεται και να τεθούν επί τάπητος τα μεγάλα ζητήματα που απειλούν την κοινή πορεία της Ευρώπης. Ανάμεσα στα οποία ασφαλώς δεσπόζει και το ενδεχόμενο ενός νέου -αναπόφευκτου, λένε πολλοί- κουρέματος του ελληνικού χρέους.

Ωστόσο αυτός ο βεβιασμένος, σχεδόν αναγκαστικός, όπως μας παρουσιάστηκε, συμβιβασμός κυβέρνησης - τρόικας είναι εξαιρετικά επιβαρυντικός για τους πολίτες. Από τη μία επιβάλλονται νέα φορολογικά μέτρα και περικοπές, είτε μέσω του απαράδεκτου και πρόχειρου Κώδικα Φορολογίας Εισοδήματος είτε με διαιώνιση του χαρατσιού που προωθείται από Σεπτέμβριο είτε με μείωση δαπανών για την Υγεία. Από την άλλη επιταχύνεται, χωρίς κριτήρια και ουσιαστική προηγούμενη αξιολόγηση, η διαθεσιμότητα των 25.000 δημοσίων υπαλλήλων. Και μάλιστα με σμίκρυνση του χρόνου διαθεσιμότητας από 12 σε 8 μήνες.

Είναι φανερό ότι η πολιτική των Μνημονίων, τριάμισι χρόνια μετά την επιβολή τους, είναι αδιέξοδη. Και για την οικονομία και για την κοινωνία. Οσο το ταχύτερο γίνει αυτό κατανοητό, τόσο το καλύτερο για τον τόπο.